منهای فوتبال

موسوی سایپاسوار ماند

چندی پیش اعلام شد که سیدمحمد موسوی به‌دلیل برخی مشکلات تصمیم دارد تا از سایپا جدا شده و راهی تیم چارنی رادوم لهستان شود. این موضوع بارها از سوی مصطفی کارخانه و مسئولان تیم سایپا تکذیب شد. انتشار عکس موسوی با پیراهن رادوم و البته اظهارات خود سید موجب شد تا شائبه‌ها در این خصوص بیشتر شود، اما روز گذشته سایت worldofvolley نوشت که موسوی با سایپا به توافق نهایی رسید. این سایت در ادامه بخشی از صحبت‌های کارخانه را مبنی بر اینکه «سید موسوی به این باشگاه متعهد خواهد ماند» را منتشر کرده است. موسوی ۳۲ ساله فصل گذشته در تیم والیبال اولشتن لهستان حضور داشت و توانست یکی از مهره‌های تاثیرگذار تیمش باشد.

ژاپنی‌ها المپیک نمی‌خواهند!

شماری از شهروندان توکیو با تجمع مقابل استادیوم ملی این شهر و در روزی که تنها یک سال تا برگزاری بازی‌های توکیو ۲۰۲۰ باقی مانده بود، به برگزاری این رویداد اعتراض کردند. بنا بر اظهارات کارشناسان، این تجمع اعتراض آمیز با نگرانی‌ها در خصوص شیوع گسترده کرونا و افزایش آمار مبتلایان به کووید ۱۹ در ژاپن شکل گرفته است. خواسته معترضین به برگزاری بازی‌های توکیو افزایش میزان توجه دولت و اسپانسرهای بازی‌ها به اقشار آسیب دیده از ویروس کرونا و اختصاص بودجه کافی به آنها به جای برگزاری پرهزینه بازی‌های المپیک بوده است. این در حالی است که تعویق بازی‌های توکیو هزینه ۸۰۰ میلیون دلاری بر کمیته بین‌المللی المپیک تحمیل کرده است، اما هزینه‌های دقیق تحمیل شده بر میزبان این رقابت‌ها همچنان فزاینده و توام با رکود اقتصادی برآورد شده است.

تماشاگر مجازی در NBA

ادامه رقابت‌های فصل جاری لیگ بسکتبال NBA در حالی از نهم مردادماه آغاز می‌شود که برای جلوگیری از شیوع ویروس کرونا تماشاگران در سالن‌ها حضور نخواهند داشت. بر همین اساس مسئولان NBA و شرکت مایکروسافت به دنبال طرحی هستند که تماشاگران را به صورت مجازی در سالن‌ها قرار دهند. طبق این طرح هوادارانی که از برنامه «teams» استفاده می‌کنند، می‌توانند از این امکان برخوردار شده و بازی تیم‌شان را تماشا کنند. قرار است برای این کار نمایشگرهای بزرگی در کنار زمین بازی تعبیه شده و صدای تشویق تماشاگران در سالن پخش شود. بر اساس گزارش geekwire در حال حاضر حدود ۳۰۰ هوادار می‌توانند تماشاگر مجازی بازی‌ها باشند.

حدادی پشت دیوار کرونا

حامد حدادی ستاره بسکتبال کشورمان که برای حضور در لیگ چین از فروردین در این کشور به سر می‌برد، حالا با نرسیدن تیم نانجینگ به پلی آف کارشان تمام شده است. او درباره شرایطش گفت: «با توجه به اینکه خودم و چند بازیکن مصدوم دیگر داشتیم، نتوانستیم به مرحله پلی آف صعود کنیم و کارمان به پایان رسید. چینی‌ها برای برگزاری لیگ پروتکل‌های بهداشتی را کاملا رعایت کردند و در یک فضای خوبی مسابقات برگزار شد.» حدادی در مورد اینکه چه زمانی به ایران باز می‌گردد، گفت: «با توجه به شیوع ویروس کرونا پروازها لغو شده و مشخص نیست که چه زمانی اتفاق بیفتد، منتظرم تا شرایط فراهم شود. مردم چین خیلی مسائل بهداشتی رعایت می‌کنند و همه ماسک می‌زنند و توانسته‌اند کرونا را کنترل کنند.»

دو عضو جدید کمیسیون ورزشکاران

در آیین‌نامه جدید کمیسیون ورزشکاران کمیته ملی المپیک تعداد اعضا از ۱۵ به ۱۷ نفر افزایش یافت. ۱۵ نفر که از طریق انتخابات وارد کمیسیون شدند و دو نفر دیگر هم توسط ریاست کمیته ملی المپیک تعیین می‌شوند. اکنون نیز دو عضو جدید کمیسیون مشخص شده‌اند و ابلاغ برای آنها صادر خواهد شد. بهداد سلیمی قهرمان المپیک وزنه‌برداری و حمیده عباسعلی بانوی ملی‌پوش کاراته که سهمیه المپیک توکیو را دارد، دو عضو جدید کمیسیون ورزشکاران هستند که باید در این کمیسیون فعالیت خود را آغاز کنند. قرار است سه‌شنبه هفته جاری نیز انتخابات داخلی کمیسیون ورزشکاران برای تعیین رییس و نایب رییس جدید انجام شود تا پس از آن شاهد فعالیت مجدد کمیسیون ورزشکاران باشیم.

پرسپولیس، تیمی که متوقف نمی‌شود

پوکر پلنگ‌ها!

تیمی که نمی‌بازد، سرنوشتی به جز قهرمانی ندارد و تیمی که دائما قهرمان می‌شود، تاریخ را می‌سازد. اگر به چنین روزهایی در سال گذشته برگردیم، قرمزها را با کابوس جدایی برانکو رو در رو می‌بینیم اما درست مثل همه کابوس‌های قبلی، این یکی هم به رویا تبدیل شد. پرسپولیس دوباره قهرمانی را به دست آورد. پرسپولیس دوباره توانست. همان‌طور که بدون طارمی و رضاییان توانسته بود. آنها در یک سال، دو مربی خارجی عوض کردند و ناچار به تحمل چند مدیر شکست‌خورده بودند اما با این همه، هیچ خدشه‌ای به روحیه‌شان برای قهرمانی لیگ وارد نشد. آنها با انبوهی از رکوردها، به «پوکر» رسیدند و حالا به قهرمانی پنجم فکر می‌کنند. حتی قبل از آن که با لقب خاص این قهرمانی آشنا شوند.

آریا رهنورد

آن چه در مسابقه با نفت مسجدسلیمان اتفاق افتاد، خلاصه‌ای از این فصل باشگاه پرسپولیس بود. تیمی که در دقایقی از مسابقه تحت فشار قرار می‌گیرد. تیمی که در دقایقی از مسابقه به حریف موقعیت می‌دهد و دروازه‌اش به شدت تهدید می‌شود اما مقاومت می‌کند و بالنهایت فرصت‌طلبی، توپ را به تور دروازه قبامی‌رساند. نرخ تبدیل موقعیت گل به گل در پرسپولیس لیگ نوزدهم، به شکلی باورنکردنی بالا به نظر می‌رسد. آنها هرگز به اندازه این فصل، فرصت‌طلب و چارچوب‌شناس نبوده‌اند. همین حالا اگر جست‌وجو کنید، به ندرت بخت گل‌زنی ویژه و خاصی را در این فصل پیدا خواهید کرد که بازیکنان پرسپولیس آن را از دست داده باشند. این تیم حتی وقتی موقعیت چندانی نمی‌سازد، باز هم برنده می‌شود. درست قبل از مسابقه حساس این هفته با تیم سختکوش و سخت‌جان نفت مسجدسلیمان، انواع و اقسام اتفاق‌ها برای پرسپولیس رقم خورد. اول از همه، مهدی ترابی مصدوم شد و این بازی را از دست داد. بازیکنی که آماده‌ترین مهره این فصل پرسپولیس بوده است. بعد کمیته انضباطی به شکل ناگهانی شجاع خلیل‌زاده را محروم کرد. از دست دادن دو مهره کلیدی قبل از روبه‌رو شدن با تیمی که در بازی رفت، پرسپولیس را در استادیوم آزادی شکست داده، نگران کننده به نظر می‌رسید. این تیم علیرضا بیرانوند را نیز از چند هفته قبل در اختیار نداشت. با این همه آنها بدون مصاحبه‌های فرسایشی، راهی مسجدسلیمان شدند و با همه سه امتیاز برگشتند تا نشان بدهند که به‌نام‌ها وابستگی ندارند. وقتش که برسد، مهدی شیری هم دقیق سانتر می‌کند و وقتش که برسد، مهدی عبدی هم برای تیمش گل‌های تاثیرگذاری می‌زند. آنها راه‌شان را پیدا کرده‌اند و در این راه، هیچ توقفی در کار نیست.

لیگ نوزدهم برای پرسپولیس، با هراس از دست دادن مربی موفقش آغاز شد. برانکو که رفت، خیلی‌ها در انتظار فروپاشی این تیم بودند اما بازیکن‌ها در کنار هم ایستادند تا ثابت کنند بدون این مربی هم، راه رسیدن به موفقیت مسدود نیست. در مورد کالدرون، تردیدهای زیادی وجود داشت. وقتی پرسپولیس در زمین تراکتور شکست خورد، وقتی در آزادی به سپاهان باخت و وقتی نتیجه را به شهرخودرو واگذار کرد، هواداران باشگاه به این باور رسیده بودند که دیگر دوران قهرمانی این تیم در لیگ برتر تمام شده است. این تیم پس از باختن به حریف مشهدی، تا رده هفتم جدول هم سقوط کرد و در ۱۴ هفته اول لیگ، هرگز طعم صدرنشینی را نچشید. پیروزی‌های پیاپی کالدرون و تیمش در پایان نیم‌فصل اول اما به مرور زمان وضعیت را تغییر دادند. پرسپولیس دوباره رخت مدعی‌ها را پوشید و حتی سناریوی مدیران وقت باشگاه برای فراری دادن مرد آرژانتینی، نفس تیم را نگرفت. یحیی و تیمش، آزمون‌های مهمی را پشت سر گذاشتند. آنها در خانه از تراکتور و شهرخودرو انتقام گرفتند و ۶ امتیاز حساس را به دست آوردند. آنها از شکست در دربی گریختند و به لطف تصمیم عجیب سپاهانی‌ها، برنده مسابقه برگزار نشده نقش جهان لقب گرفتند. مسابقه‌ای که عملا قرمزها را به قهرمان این فصل لیگ برتر تبدیل کرد. وقتی رقبا مشغول اشتباه کردن بودند، وقتی رقبا سرگرم مشکلات داخلی بودند و دائما تصمیم‌های غلط می‌گرفتند، پرسپولیس مزاحم‌شان نشد. پرسپولیس کار خودش را کرد تا چهارمین جام متوالی را به کارنامه‌اش اضافه کند. در توصیف این تیم، توجه به همین نکته کافی به نظر می‌رسد که آنها تک تک رقبای این فصل لیگ برتر را حداقل یک بار شکست داده‌اند. نه جدایی برانکو، نه ماجرای کالدرون، نه ویروس کرونا و نه تیم‌های رقیب، پرسپولیس در این فصل هیچ مانعی را به‌رسمیت نشناخته‌است.

آسمان پرسپولیس، همیشه هم اینقدر آفتابی نبوده است. روزگاری بود که دو مربی به صورت همزمان در تمرین تیم آفتابی می‌شدند و یک نفر با اشک، زمین تمرین را ترک می‌کرد. روزگاری بود که این تیم، گریه هوادارانش را در می‌آورد و به زندگی در رده‌های پایین جدول ادامه می‌داد. روزگاری بود که این تیم، انتظار قهرمانی را می‌کشید و هر سال ناامیدتر می‌شد. حالا دیگر اما همه چیز فرق می‌کند. آنها قهرمان بی‌چون و چرای فوتبال ایران هستند و باید سقف آرزوهای‌شان را بلندتر کنند. ماموریت بعدی، می‌تواند قهرمانی در آسیا باشد. رفتن از آغوش رقبای بهانه‌جو به نبرد با رقبای توسعه‌جو در لیگ قهرمانان آسیا. تلاش برای به دست آوردن جام‌های بیشتر. برای تیمی که از جام گرفتن و از برنده‌شدن، سیر نمی‌شود.

آن چه در مسابقه با نفت مسجدسلیمان اتفاق افتاد، خلاصه‌ای از این فصل باشگاه پرسپولیس بود. تیمی که در دقایقی از مسابقه تحت فشار قرار می‌گیرد. تیمی که در دقایقی از مسابقه به حریف موقعیت می‌دهد و دروازه‌اش به شدت تهدید می‌شود اما مقاومت می‌کند و بالنهایت فرصت‌طلبی، توپ را به تور دروازه رقبا می‌رساند

چهره به چهره

۷ مهره که در ۴ قهرمانی متوالی همواره عضو پرسپولیس بوده‌اند

پوکر ۷ ستاره!

آریا طاری

نه در ترکیب تیم و نه روی نیمکت، رفت و آمدها در این چند فصل هرگز به پرسپولیس لطمه نزده‌اند. تیمی که به نظر می‌رسد به بازیکنانش وابسته نیست و با هر تغییری، همچنان به بردن ادامه می‌دهد. در بین نفرات این روزهای تیم پرسپولیس، هفت بازیکن از اولین قهرمانی با برانکو تا امروز همواره همراه تیم بوده‌اند و حتی در یک مقطع کوتاه از پرسپولیس جدا نشده‌اند. هفت بازیکن که حالا حداقل چهار قهرمانی لیگ برتر در کارنامه دارند. آنها دست به کاری زده‌اند که هیچ نسلی از باشگاه پرسپولیس و سایر تیم‌های فوتبال ایران، قادر به انجام دادنش نبوده‌اند.

سیدجلال حسینی

با هشتمین قهرمانی در لیگ برتر، با اختلاف پرافتخارترین بازیکن تاریخ این لیگ به شمار می‌رود. تیمی که سیدجلال را در اختیار داشته باشد، یک قدم از رقبا جلوتر خواهد بود. سید در لیگ شانزدهم به پرسپولیس ملحق شد و مهره کلیدی این تیم در مسیر موفقیت‌های بزرگ این سال‌ها بود. مرد شماره چهار بارها با نمایش‌های بی‌نقص دفاعی، نقش بزرگی در بردهای سرخپوشان ایفا کرد. شاید اگر برانکو در همان لیگ پانزدهم به سراغ سید رفته بود، این تیم حالا پنج قهرمانی پیاپی در کارنامه داشت. سیدجلال در چندین هفته از این فصل نیمکت‌نشین بود اما باز گشت او به ترکیب در چند هفته گذشته، نشان داد که این ستاره هنوز هم در اوج آمادگی به سر می‌برد.

علیرضا بیرانوند

فاجعه‌ای به نام سوشامکانی در لیگ پانزدهم، با خرید یک گلر مطمئن به فراموشی سپرده شد. علیرضا از همان اولین فصل حضور در ترکیب پرسپولیس، با این تیم به قهرمانی‌های مختلف دست پیدا کرد. او در این سال‌ها یکی از بهترین مهره‌های تیم بوده و گاهی پرسپولیس را در سخت‌ترین شرایط، نجات داده است. بیرو یک دروازه‌بان کم‌اشتباه برای سرخ‌ها بود و تا همین چند هفته قبل نیز، درون دروازه این تیم قرار داشت. او در این فصل کم‌تر از سه فصل اخیر بازی کرد اما هیچ‌کس نمی‌تواند تاثیر علیرضا را در رقم خوردن چهارمین قهرمانی نیز نادیده بگیرد. فراموش نکنید که او در همین فصل نیز با مهار پنالتی علی کریمی در دربی، یک نتیجه کلیدی و فوق‌العاده حساس را برای تیمش به وجود آورد.

کمال کامیابی‌نیا

این بار دیگر خبری از مصدومیت کتف نبود و مشکل قدیمی کمال، سرانجام برطرف شد. او باز هم در میانه میدان خوش درخشید و یک فصل موفقیت‌آمیز را در پرسپولیس پشت سر گذاشت. کمال حالا یکی از فرمانده‌های پرسپولیس در میانه میدان است. بازیکنی که در این سال‌ها تجربه‌های ارزشمندی به دست آورده و هرگز به دنبال ترک باشگاه نبوده است. او در چهارمین فصل متوالی بازی برای پرسپولیس به چهار قهرمانی لیگ رسیده تا در نتایج باشکوه و تاریخی این باشگاه، سهیم باشد. قبل از کمال و هم‌تیمی‌ها، هیچ تیمی در تاریخ فوتبال ایران موفق به چهار قهرمانی متوالی در لیگ برتر نشده بود.

علی علیپور

هیچ بازیکنی در جریان این چهار قهرمانی، به اندازه علیپور موفق به گل‌زنی برای قرمزها نشده است. بازیکنی که این بار هم در مسابقه قهرمانی روبه‌روی نفت مسجدسلیمان، باز هم دروازه رقیب پرسپولیس را باز کرد. در شروع قهرمانی لیگ، علیپور هنوز یک مهره کلیدی برای تیم برانکو نبود و خیلی وقت‌ها روی نیمکت می‌نشست اما به مرور زمان، او به یک مهره بسیار مهم برای تیم تبدیل شد و مسئولیت اصلی گل‌زنی را بر عهده گرفت. او که فوتبالیست محبوب کالدرون محسوب نمی‌شد، زیر نظر یحیی دوباره به کورس آقای گلی لیگ برتر برگشت.

محمد انصاری

از زمان مصدومیت شدید در فینال آسیا، انصاری دیگر به آن فرم درخشان گذشته برنگشته اما باز هم نمی‌توان نقش او را در این چهار گانه تاریخی نادیده گرفت. انصاری در لیگ شانزدهم در کنار سیدجلال، زوج دفاعی پرسپولیس بود. آن روزها هنوز شجاع خلیل‌زاده در عضویت این باشگاه قرار نداشت. پس از ورود شجاع، انصاری به پست مدافع چپ رفت و در این بخش از زمین، خودی نشان داد. مرد آرام خط دفاعی پرسپولیس، همیشه یک بازیکن موثر و بی‌هیاهو برای این تیم بوده است. بازیکنی که این روزها دوباره مصدوم شد و تا قبل از شروع فصل جدید، به میادین برنمی‌گردد.

محسن ربیع‌خواه

برانکو ایوانکوویچ همیشه علاقه ویژه‌ای به محسن ربیع‌خواه داشت. محسن در لیگ شانزدهم به عنوان مدافع چپ و پس از آن در جایگاه هافبک میانی، بازی‌های زیادی برای پرسپولیس انجام داده است. او مورد اعتماد همه مربیان باشگاه بوده و بعید به نظر می‌رسد که این فصل نیز از جمع قرمزها جدا شود. شاید او تکنیک چندانی نداشته باشد اما همیشه در خدمت تیم است و هیچ‌وقت برای خودش فوتبال بازی نمی‌کند.

بوژیدار رادوشوویچ

در جریان سه قهرمانی قبلی، بیشتر نیمکت‌نشین بود اما در این فصل بازی‌های زیادی برای پرسپولیس انجام داد. بوژیدار در این فصل فقط دو گل دریافت کرده و واکنش‌های درخشان زیادی برای سرخ‌ها داشته است. او پس از مدت‌ها انتظار دوباره مرد شماره یک دروازه تیم شده و امیدوار است در فصل آینده نیز همین روند را ادامه بدهد. رادو در بین هواداران پرسپولیس نیز محبوبیت بسیار زیادی دارد.

اتفاق روز

با این روی هافبک ۳۱ ساله حساب باز نمی‌کند

دیگر مخوف نیستی ایوان!

مونیخی‌ها سرانجام تصمیم‌شان را در مورد ایوان پریشیچ گرفته‌اند. آنها که برای فصل جدید چندوینگر جوان و تازه‌نفس را در اختیار دارند، دیگر نمی‌خواهند روی این بازیکن ۳۱ ساله کروات حساب چندانی باز کنند. آنها آماده هستند تا پریشیچ را در فهرست فروش قرار بدهند و قید ادامه همکاری با این بازیکن رابزنند. ستاره تیم ملی کرواسی در این فصل فقط چهار گل برای بایرن به ثمر رسانده است. او ۶ پاس گل هم داده اما مجموع این آمار در بوندس‌لیگا، چندان درخشان به نظر نمی‌رسند. ایوان تنها در ۳۲ درصد بازی‌های این فصل فیکس بوده و تنها در ۳۹ درصد از دقایق این فصل بوندس‌لیگا در ترکیب بایرن مونیخ دیده شده است. او مشارکتی ۱۰ درصدی در گل‌های این فصل تیمش داشته و برای یک بازیکن هجومی، این اصلا قابل دفاع نخواهد بود. در دسترس بودن پریشیچ برای انتقال، بار دیگر شایعه انتقال او به یونایتد را بر سر زبان‌ها انداخته است. منچستر از مشتریان قدیمی این بازیکن به شمار می‌رود اما حالا دیگر این انتقال، کمی دور از ذهن به نظر می‌رسد. دو سال قبل بود که منچستر تلاش بسیار زیادی برای جذب این بازیکن کروات انجام داد. شیاطین سرخ حتی به توافق شخصی با این ستاره نیز رسیدند اما باشگاه اینتر، به هیچ قیمتی حاضر به فروش او نشد. این یک شکست بزرگ برای او و دوارد و تیم نقل و انتقالاتی باشگاه یونایتد بود و با سر زنش گسترده هواداران یونایتد نیز روبه‌رو شد. حالا دیگر پریشیچ شباهتی به آن بازیکن درخشان ۲۹ ساله ندارد. او کمی افت کرده و بعید به نظر می‌رسد که از آمادگی لازم برای درخشیدن در لیگ برتر انگلیس برخوردار باشد. علاوه بر این، تیم اوله با مثلث هجومی میسون گرین‌وود، آنتونی مارسیال و مارکوس رشفورد بسیار خوب ظاهر شده و بعید است که پریشیچ جایی در ترکیب ثابت این تیم داشته باشد. در پایان قرارداد قرضی با ایوان، مونیخی‌ها قصد ندارند بند خرید او را فعال کنند. در نتیجه این بازیکن در پایان این فصل، دوباره به باشگاه اینتر برمی‌گردد. از آن جایی که میزان دوندگی او هرگز برای رضایت یک مربی مثل کونته کافی نیست، نرا تزوری دیگر علاقه‌ای به حفظ این بازیکن ندارد. آنها برای انتقال پریشیچ به یونایتد، یک پیشنهاد خاص هم ارائه کرده‌اند. اینتر حاضر است به شرط دریافت مالکیت قطعی الکسیس سانچز، ایوان پریشیچ را در اختیار یونایتد قرار بدهد. منچستری‌ها هنوز هیچ پاسخی به این پیشنهاد نداده‌اند. از یک طرف آنها دیگر مثل سابق به ایوان علاقه‌مند نیستند و از سوی دیگر، آنها روی الکسیس سانچز هم حساب ویژه‌ای باز نمی‌کنند. شاید پریشیچ بتواند وزن تجربه در خط حمله منچستر را بالا ببرد اما ظاهرا در فلسفه اوله مهره‌های جوان‌تر در اولویت هستند. این انتقال بسیار سخت و تا حدودی نشدنی به نظر می‌رسد. شاید اگر این اتفاق چند سال قبل رخ می‌داد، حالا بازیکن کروات یک مهره محبوب در اولدترافورد بود اما حالا دیگر برای انجام این کار کمی دیر شده است. می‌توان گفت مخالفت سرسختانه اینتر با جدایی ایوان در روزهای اوج او، در نهایت به ضرر این بازیکن تمام شده است.